

عنوان مقاله:

ارتقاء الگوی کارمن والرو گارسس (1994) از رهگذر بررسی ترجمه‌های انگلیسی شاهکار سورئالیستی هدایت

محل انتشار:

مجله ادبیات پارسی معاصر، دوره 10، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمود افروز - استادیار مطالعات ترجمه دانشکده زبانهای خارجی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

به سبب چالش‌های فراوان در ترجمه انواع متون، به‌ویژه ادبیات داستانی معاصر، نقد کیفی محصول ترجمه، جایگاه ویژه‌ای در مطالعات ادبی دارد. هدف از جستار حاضر، کاربست الگوی گارسس در سطح معنایی-لغوی برای نقد معادل‌گزینی دومترجم انگلیسی (کاستلو و بشیری) بوف‌کور است. مدل گارسس شامل تعریف، تعادل فرهنگی یا کاربردی، اقتباس، بسط، قبض دستوری، معادل‌یابی عام در برابر خاص یا برعکس، و ابهام است. طبق یافته‌های پژوهش، مشخص شد لحاظ نمودن چهار مؤلفه جدید برای تحلیل داده‌ها، کاملاً ضروری است. همچنین، مشخص شد در حالی که شاخصه «ابهام» در ترجمه هیچ یک از مترجمان نمود نیافته، مؤلفه «اقتباس» بالاترین بسامد را داشته است. ضمناً شاخصه «حذف» در ترجمه بشیری نمود نیافته، در صورتی که در ترجمه کاستلو، دست‌کم در دو مورد مهم، حذفیات مشاهده شد. در مجموع، ویرایش‌های مکرر بشیری طی سالیان متمادی و دسترسی او به ترجمه کاستلو را می‌توان عواملی مهم در کیفیت ترجمه وی دانست.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه‌ها: ترجمه ادبی، نقد معادل‌گزینی، کارمن گارسس، ادبیات معاصر، بوف‌کور صادق هدایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1163565>

